

Talent perdut

Les persones que compartíem taula amb aquella empresària gironina responsable d'una petita empresa a Figueres pensàvem que li havia tocat la loteria si gent tan preparada com ens explicava volia treballar en la seva empresa. Per això ens costava entendre per què es mostrava reticent a l'hora de contractar personal amb uns currículums tan atractius com els que li arribaven. «No la puc contractar perquè sé que, si ho faig, o bé tindrè una treballadora insatisfeta o bé marxarà a la primera feina que trobi prop de casa seva». Es referia a una noia de fora de Catalunya que li havia fet arribar un currículum d'aquells que tots els pares somien per als seus fills. Però resulta que ni amb una carta de presentació com aquesta n'hi havia prou per trobar feina. Aquella candidata era massa bona per al lloc de treball que havia d'ocupar. D'entrada costava entendre com algú podia ser massa bo per a una feina. Però no van caldre gaires explicacions. Si la feina no estava a l'alçada de la gran preparació d'aquesta professional seria una treballadora frustrada que marxaria de l'empresa tan bon punt se li presentés una millor oportunitat. I això, contractar gent molt preparada però que segur que es faria escàpola a la menor ocasió, no és el que buscava aquesta empresària. I, de fet, tenir personal subocupat no hauria de ser el que vulgui cap empresari. Des d'aquell dia semblen aparèixer com bolets casos de persones «massa preparades» per trobar feina. Com un recent llicenciat en història que amplia formació amb un màster, o una arquitecta víctima de la crisi immobiliària als quals des de la mateixa oficina de col·locació els recomanen «rebaixar» el seu

Inversió perduda

La crisi econòmica és la principal causa de la pèrdua de talent a les empreses, ja sigui per l'abandonament forçat del mercat laboral per part de persones molt preparades com pel fet que aquestes persones estiguin subocupades o a l'atur. La situació és especialment greu en el cas dels joves universitaris sense feina. Es calcula que el cost de la seva formació supera els 400 milions. Una inversió perduda si acaben treballant a fora.

currículum si realment volen entrar al mercat laboral. De manera que la formació i la preparació han passat de considerar-se un mèrit a un demèrit, un inconvenient, una barrera. En definitiva, un impediment per trobar feina. Tot plegat fa pensar que algunes quantes coses s'han fet malament si ara resulta que promocionem la subocupació en detriment de la formació. És cert que cal que el perfil professional s'adapti a la feina a fer, i que no tot passa per sumar cursos, llicenciatures, màsters o postgraus. Però també ho és que fins no fa gaire ens repetien una vegada i altra la importància de la formació, de l'esforç, del treball... I ara ens trobem que amb l'excusa de la crisi aquesta formació, esforç i treball no tenen cap mena de recompensa, sinó tot el contrari. Ni els empresaris, ni l'economia, ni la societat en general es poden permetre el luxe de deixar perdre tot aquest talent que últimament està tan infravalorat.